

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Martin Olsen) begyndte med særlig at henvende sig til Landbrugernes Repræsentanter her og mente, at der var en Sammenligning at drage med den Tid, da vi havde Hovveri her i Landet. Jeg kunde nu ikke af det ærede Medlems Udvikling finde nogen særlig træffende Sammenligning der. Jeg forundrede mig ogsaa, da han begyndte paa den Sammenligning, og tænkte, hvordan de to Ting, Hovveri og Normalarbejdstid, egentlig kunde sammenlignes. Han var temmelig højt oppe, da han forklarede os, hvad vi vistnok alle vide, hvordan det gik den Gang med Spændetroje, Træhest, Hundepisk og alt det. Men det ligger jo nu saa temmelig fjernt fra Forslaget, at det behøve vi ikke at omtale i Forbindelse med denne Lov. At den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ikke var saa særlig godt hjemme paa de Omraader, der vedrøre Landboforholdene, synes mig at være klart; det varede heller ikke ret længe, inden han sprang over fra Landet til By, og det meste af hans Tale kom til at dreje sig om Forholdene i Fabrikker, hvor Arbejdet er mere udstykket, og hvor ganske vist et Lovforslag som det foreliggende jo nok snarere kunde have Betydning over for enkelte Arbejder.

Den ærede Ordfører kom ogsaa der til at omtale en Udtalelse af det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) under Behandlingen i Fjor eller i Forfjor og drog til Felts mod det ærede Medlem for Løvel med en hel Del Statistik. Jeg syntes nu, at den Statistik egentlig slet ikke passer og langt fra afkræfter, hvad det ærede Medlem for Løvel den Gang sagde. Thi den Statistik beviser jo kun, hvordan Forholdene i sig selv nu ere. Men hvorledes det vilde have stillet sig, dersom der havde været begrænset Arbejdstid i de forskellige Arbejdsfag, have vi ingen Statistik for. Konsekvensen deraf vilde jo næsten kunne føre til, at dersom vi gik ned til 6, 4 eller 2 Timer, vilde det endnu blive mere glimrende med Indskud i Sparekasser og den Slags Ting, den ærede Ordfører var inde paa.

Den ærede Ordfører kom atter i Slutningen af sin Tale til Landbruget og dvælede der ved en Ting, som han ved ligger os Landboere paa Sinde, nemlig den store Tilstrømning fra Land til By, som vi gerne vilde dæmme lidt op for, idet vi mene, at det er noget uheldigt for dem, der drage til Byen, og ogsaa uheldigt for Forholdene ude paa Landet. Han

brugte der det Udtryk, at de Folk, der strømme til Byen, drives af Nøden. Ja, det tror jeg nu ikke er saa helt rigtigt, i alt Fald, det er ikke Tilfældet i de Egne, jeg kender. Det er som Regel dygtige Arbejdere, der rejse ind til Byerne, fordi de tro, at de der bedre kunne slaa sig igennem, og Byerne byde jo ganske vist mange Behageligheder. Men der er jo saa igen en, jeg ved ikke, om jeg tør kalde det Strøm, men i alt Fald en Tilbagevandring igen til Landet, og der tror jeg rettere, at man kan bruge det Udtryk, at det er Nøden, der driver Folk, naar de vende tilbage fra By til Land.

Naar Tinget ikke har gjort mere ved Forslaget, end det har i de forløbne Aar, hvor det har været fremme, er det ikke, fordi Tinget i sin Helhed ikke vil have med den Slags Spørgsmaal at gøre, ikke vil lovgive paa de Omraader og være med til at begrænse Arbejdstiden. Der er Beviser nok for, at Tinget har været med til at begrænse Arbejdstiden paa Omraader, hvor man tror, det er nødvendigt og nyttigt. Jeg skal saaledes nævne Helligdagslovgivningen, og at der er gjort en Del for at værne unge Mennesker og Børn i deres Vokse- og Udviklingstid mod overanstrengende Arbejde, Mangel paa Hvile og Søvn osv. Vi have ogsaa lovgivet paa Omraader, hvor vi have anset Arbejdet for at være mere eller mindre sundhedsfarligt. Det var den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ogsaa inde paa, da han gik over fra Landbruget til Fabriksdrift og nævnedes f. Eks. Arbejdet ved Teglværker, hvor han mente, at det var sundhedsfarligt at arbejde længe. Som sagt, paa disse Omraader har Tinget vist sig velvilligt og villet lovgive, og jeg er sikker paa, at det ogsaa i Fremtiden paa disse og lignende Omraader vil være med dertil, naar det finder det betimeligt og nødvendigt. Men at gøre saa stort et Spring som det, der foreslaas i det foreliggende Lovforslag, tror jeg, Tinget maa betænke sig vel paa; for gør det dette store Spring, tror jeg ikke, det vil vare ret længe, inden Tinget med, man kunde sige, en Slags Naturnødvendighed vil komme til at gøre et lignende voveligt Spring til. Jeg tænker her paa Hjemmearbejdet.

Ja, saaledes har jeg fundet Tingets Stilling at være i de forløbne Aar over for dette Spørgsmaal, og jeg kan ikke godt tænke mig, at det nu skulde indtage en anden Stilling. I alt Fald har jeg ikke øjnet noget, som jeg synes skulde bidrage dertil. Hvad vi have hørt af den ærede